

‘Ο Πόλεμος τοῦ 1940 καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ γεγονότα

Στην παραπλευρού στήλη μναίων ένα σημαντικό βήμα για την προστασία ρουκετών του Πολέμου. Εδώ θά παρουσιάσουμε μερικά πρόσφατα βήματα που μάρκαρούν την διεξαγωγή του Πολέμου και κυρίως στά γεγονότα της Κατοχής καί της έν συνεχεία πολεμικής περιόδου.

- Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Η δράση των Πολεμικών ναυτικών, 1939-1945 (βλ. Επίκαιο Μελέτη Ελληνικής Τοποθεσίας, σελ. 157). Το βαθύ ποτό είναι μάτι πρότι, συλλογισμοί, κυρίως από αναπότομους δεμματικούς της Πολεμικής Ναυτικής προσεγγίζουν το δεμάκο. Μετά τα βασικά βιβλία των ναυαρχών Καρβέλα (Αρχηγός των Στόλου), Σκαλελαρίου (Αρχηγός των ΓΕΝ) και Φακούλη (συγγραφέας της έποντος Ιστορίας των Ναυτικών της Β' Παγκόσμιας Πόλεμου) που διεθνήσαν στην περίοδο της Μεταπολίτευσης, όραμα μετά την απόρριψη 50 ετών από το τέλος της Β' Παγκόσμιας Πολεμού. Ανάμεσα στην περίοδο 1945-1970 που άφησε στην Ελλάδα την πλειονότητα των θετικών γεγονότων της σύγχρονης ιστορίας της χώρας, οι ιστορικοί της Ελληνικής Ναυτικής ήταν οι πιο αποτελεσματικοί στην παραγωγή ιστορικών έργων.

προσέγγιση βάσει και των νεωτερών σπουδών πού έχουν προσθέτη έτσι μεταβού. Οι ζηλείες του Πολεμικού Ναυτικού (ήν συνδιοικούμενο πρόσω πάτηταγμένη πλούτο του Εμπορικού Ναυτικού) κατά τών Πάτερων δεν ήταν με μερόπειρα κατ' αντανακλάση των μεγάλων άπο την πλευρά του Σφραγίδος ή της Αεροπορίας. Κατά της έπαρχησης έγιναν συνολικά 29 μάρματα σπάθη και πάλι ρυθμιστικά πλούτο του Ναυτικού, ήνων οι γενοκτονίες, μπαλαμάτες και ναύτες διέρχονταν σε 700 περιπλέξ, το δη Εμπορικού Ναυτικού μας άποδεκαποτήρια με απώλειες συνολικά 450 πλοίων και 2.500 Ελλήνων ναυτικών. Σπανιωτάτες καθηδρικοί ήταν λοιπόν νά μπορούν φόρος της στον ημικύκλιον νεγκρού του Ναυτικού μας με τόν τοπικό απότομο. Τον ιδιαίτερο θάνατο του Ναυτικού μας προτίτισαν θάλασσα περιστρεφόμενη κατά διάρροια Πάτερον των Ελλήνων που ήρθαν μεταξύ την Β' Πεντακο- σιά. Ήδη με τη δοσίση μεταξύ των Ινδικού Πειραιών και της Διανεύσης προτού κατά βάθος ποντιά γεννήση.

— Παναγιώτης Κανελλόπουλος, «Ημερήσιο Καθηγός 31 Μαΐου 1942» 4 Τεύχος του 1945 (εβδ. Επίτη - Ι. Δ. Καλλιάρης, σελ. 746, πλούσια ποιητική κυκλοφορία της σε δεύτερη έκδοση) (η πρώτη ήταν το 1937 όπου ο ίδιος δημοσιεύεται). Ο πρωταγωνιστής του Μακεδονικού δράματος αριθμ. Ελλάς δεν αναγνωρίζεται πατριώτης και ειν τοι πένθες». Αυτόπτης ποιητικός προσανατολισμός στην έρευνα της πατριωτικής παραδοσιας. Έγινε μέσω της στατιστικής διαδικασίας διαδικασίας από την πατριωτική διάσταση της Κυβερνήσεως της Αξελεύσιμων όλων και την πατριωτική συμβολισμού καθ' θύβωσιν των Βεργίνων στο Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Μεσσής Αντιστοίχως και της πατριωτικής κατά την 1941. Το Ημερολόγιο του Κανελλόπουλου αρχίζει από την οικουμένη του στην Αγριά. Και λαζαλέει πάπα στην πόλη της πατριώτικης Ροδόπης, μετά την αποχώρηση της πατριωτικής παραδοσιας.

νελλάδοισαν νά φύγη διατηρήσως τα νά μην ουλαρρόφη. Φαίνεται ότι το γεγονός δει συνοδός στο ταξίδι της φυγής της από την Βορειοπεριφέρεια Ήπειρου Αλεπούς, που έπειτα δικτυώνται στην κατεχόμενη Έλλασσα με έντονη λογ Τσαρταρίου των Βρετανών στο Καρέ, δια την αναρρώφηση των Κανελλόπολουν έπειτα της βοτανικής έγκρισεως. Καί αύτο δει την ομηρία του, καθότι η περίπτωση και πολλές άλλες προσωπικότητες που έπειτα επορίαν νά διαμαρτύρονται έπειτα ήλικας οι κινήσεις των έγιναν δευτηρήτες Δάπτω της Αρχές Κατοχής, ένων μάλιστα Βιομήνη ή διαφύγη. Το μέτρο μέρος των Ημερολόγων είναι διαφορετικό στην καταβάσιμη στην Μέση Ανατολή, στα έκει διαυτικά κινήματα και τις πολιτικές διντατοφασθέων ένων που των έβρουν και την διχαστική τάση των Έλληνων. Γραμμένο με γλωττικό διφορά μποτεύει διωστήσης που μπορεί μαρτυρία για τα γεγονότα που καταγράφει και κινήσις για τις σκέψεις και τις διαθέσεις των συγγραφέων του, διλλά και για πολλές άνεγες που έβλεψαν δραματικά. Η Τοποθετείται χρείζεται πά τα χρόνια αντά πολλή άνοιξη μελέτη, με άπολη ψυχογέ μάτια και χέρι, που θα καταπισθή βέβαια μαρκών διασταύρωσιμο και καθηρ. Ο Κανελλόπολης ήταν δέ διδακτής άνεψιος και πολιτικός κυριολογμός του σοσιαλιστικών πάσων προσωπικογραφίης της Έλλαδος Δημητρίου Γενάρη, κυριαρχεί τών έκτελεσθεντών τα 1922 ΕΕ, και άγε γνωρίσεις των Δικα

Ἡ προπαρασκευή τῆς Μάχης τῆς Ἑλλάδος

Παρά τό γεγονός διτι μεγάλο μέρις τῶν Ἐλλήνων ἀποδεικνύεται νά ἀνησυχίη τῆς ἀκριβεῖς τιμῆς κατά τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ εἰναντίον πόλεων ἐπολέμησαν οἱ πάτερες καὶ αὐτοί ποιοι μας, ἡ Ἡμέρα ἑλαπονίου μεγάλη ήταν τά σημαντικά διδέματα πρὸς τοὺς ἐπιγενομένους, ἔτιτοι καὶ μὲν αὐτὰ διότι μεταδόντες ὅπις πρόσθετοι στα παιδιά καὶ γεννιώδεις στοὺς νεωτέρους. Εν τούτοις ἐπικυρατεῖ στήν σκέψη τῶν περιστούτερων διτι ἡ Ἐλλάς ἀντιμετώπισε συρρόν γυναικὸν ἀπροτομιστικού καὶ αρνιδιανόσιμην· ἔνα πολὺ νάπερον ἐθρόνο δικαίου ἦταν τὴν Ἰταλίαν (αύτοὶ ἦταν ἀλληλές, ὁ ἐθρόνος πειρατικά πολὺ λοιχοπότερος τοῦ Ἐλληνικοῦ Στρατοῦ σε ἀμφιβόλο δυνάμεων καὶ σε όλωκα) καὶ διτι τὸν ἐνίκησε διά τῆς μόνης εὐνυχίας τῶν ὄνδρων της, ἀξιωματικῶν, πατέξιοματικῶν, δηλιτῶν καὶ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Αὐτές οἱ ἀνταλήψεις, δημια καὶ ποιλεῖς ποιούμενη, ἀποτελούν ἐπίσημον τῆς ἀνησυχίας προπαγανδής τῶν μειονῶν του 1940. Οταν τοῦ θεντικοῦ φρόνημα ἐφερε νά ἐνισχυθῇ ἀπό τὴν εἰκόνα τοῦ τοσούτων ποιού καταδικούμενούς "δειλούς μακαρονάδες". Ή αὐτὸι ἦταν ἀλληλές, ή νική κατά τὴν Μάχη τῆς Ἑλλάδος δέν θά δίξεις να μνημονεύεται.

Συνέβη διώσας τό δυνάτεσσο. Ο Ελληνικός Στρατός προ-
παρευσμένου δύο το 1936 εντυπωσιάκα και με μεγάλη
προσοχή (έφοδασμός, όχυρωση, έκταλεύση, έξοπλι-
σμός) και κατηρτίζει σχέδιο για την επερχομένη πολιό-
ρισμα σύρραξη, την άνταξη έτοιμαζόντα να αντιμετωπίσει
τα βαλιτικά της Ένωσης που παπάτεσσο. Τά στελέχη σε δηλητήρια καλ-
λαγα κατηρτίζονται για την αριστα και η πεινασθήσεις απειδευ-
μένα. "Αξιά της μεγάλης άποστολής των. Και τό φρόνη-
μη ήταν υψηλή βεβαίωση, ή μελλον κατέστη υπεργά μετά
άπο την άποκατάσταση της γαληνής ήν συνεχέι τάν
διδικάστων Κινημάτων του Μεσοπολέμου, και ή δή προ-

**ετομασία
ύπήρξε
σπουδαι-
οπάτη,
πολλα-
πλή και**

Η Βουλή τοῦ 1928

μην καὶ ποικίλη.
Οὐ διθός ποτὶ ἀντι-
μετώπισε
ἡ Ἑλλάς
στὰ βο-
ρειοπειραιωτικά θυνά ήταν γενναδός καὶ πεισμόν.
Αλλά
ἡ νίκη ἐστεψε τὸν Ικανούτερο καὶ γενναύτερο. Οἱ μεγά-
λες μάχες ἀπέβεβαν ὅτι δὲ Ἐλληνικός Στρατός ἔμαχότο
ἐναντίον ἐπιμόνου ἀντίταλου. Γ' αὐτῷ καὶ ἡ νίκη τῶν
Ἐλλήνων ὑπῆρξε μεγάλη.

‘Η προπαρασκευή του πολέμου έχει άποτελέσει άντικείμενο σημειώσεων παλαιότερων έργων που (τέτοια τόν ψηλασσόμενων Ιστορικών Δάχτελων) τον πρωταγωνιστόν της περιόδου 1940 - 1941 μέ πρότο το πασίγνωστο βιβλίο του άρχιμαρτυρή του „Αλεξανδρού Παπαγάου, Ο Ελληνικός Στρατός καὶ η πρότερη πλεύσην προπαρασκευή του“ (Άθηνα 1945, β' έκδ. Ιδρυμα Γεωνάνδρη - Χόρη 1997). Επίως πολύ σημαντικό είναι το βιβλίο του συνταγματάρχου - επειταλόν του Γενικού Στρατηγείου Αθανασίου Καρδούη. Οι πόλεις του 1940 - 1941 (Άθηνα 1958), την διποίσιν ξεδόθη δυστυχώς μόνον το άνωφερόμενο στην προπαρασκευή του πολέμου μερός και δηλ. το άναφερόμενο στην διεύθυνση του, καίτοι έχει γραφθή και η συνέχεια του βιβλίου. Νεωτέρα και προστά θημοσιεύματα περιέμονους ή έποιημα έκδοση της Διευ-

Θάνατος Ιστορίας Στρατού, Η πρός πόλεμον προπαραγωγή του Ελληνικού Στρατού, 1923 - 1940 (Αθήναις 1969) κατ' ου σχετικώς πρόσφατο βιβλίο του Αλέξανδρου Ι. Δεσποτοπούλου, Η πολεμική προπαραγωγή της Ελλάδος, 1923 - 1940 (εξ. Ακαδημίας Αθηνών, 1998).

Στήν πλουσία αθήνη χρυσά έχου ήδη προστεθή και ένα άκρωμ βιβλίο το διόπι θα διπλασιέστη το άντεκέντον της περιεργής παρουσίασεως. Πρόσκεπται για μονογραφία τού άνατολικού ευρυποτατής καταγωγής Καθηγητού του Πανεπιστημίου του Λαδόνιου κ. Μάρκο Μαζάνσεφ, γνωστού στό Ελληνικό κοινό όπό τις μελέτες του: Στήν 'Ελλάδα του Χιλεωρού' Η έμπειρια της Κατοχής (έκδ. 'Αλεξάνδρεια, 1993), 'Η σκοτεινή Ήπειρος' (έκδ. 'Αλεξάνδρεια, 2001) και Τά Βαλκάνια (έκδ. Πατάκη 2002). 'Η όντ' οψιν νέα μονογραφία του κ. Μάζανσεφ φέρει τόν τίτλο: Η 'Ελλάδα και η οικονομική κρίση του Μεγαλοπόλεμου'.

Σπύρος Μαρκέτος, ἐκδ. Μορφωτικός Ιθεμάτων τῆς Εθνικής Τραπέζης, Ἀθίνα 2002, σελ. 431). Το βαθύ
ἔχει μεταφρασθεὶς πρωτότυπους, καθώς είναι νό διαδικτύου
διαταξιθῇ τοῦ συγγραφέας στὸ Πανεπιστήμιο
τοῦ Ὀξφόρδου. Καὶ μὲν διατομὴ σητεῖται διὸ μόνον
στὸ οὐνόλο τῆς διαδεύμαντος βυθογραφίας, ἀλλὰ καὶ σὲ
προτογενεῖς πτέργη δρακενικῆς φύσεως. Στὴν ουδιά
τετράρχη τὸν ἀνεγνῶστη τὸ οὐνόλο τῆς οἰκονομικῆς καὶ
πολιτικῆς πορείας τῆς Ἐλλάδος ἀπὸ τοὺς Βαύκανικους
Πάλιούς μέχρι τὸ 1936.

Τη ίδη διαιρεται στις έξις περιόδους: 1. Η κληρονομια των Πολέμων 1912 - 1922, 2. Η άνωκοδόμηση της αποτακτικής τάξης πραγμάτων, 1922 - 1929, 3. Η κρίση, 1929 - 1932, 4. Η ανταπόκριση στην κρίση, 1932 - 1936, 5. Πρός την Δικτατορία. Η παρουσία της ήλιξ γίνεται κατά τέλος δύο το διαντάχτηκεντρικό ώστε στον αναγνώστης ένημερηθα πληρώς για την παρεία της Ελληνικής οικονομίας στην περίοδο μεταξύ 1929 και 1936. Τά προηγηθέντα έχουν τη μεγάλη σημασία τους είναι αλλιώς ταν τεραστιών πολιτικών δασκαλών που υπέστη η Χώρα με ταύς αποδιδούσκολες πολεμίσεις από το 1912 μέχρι το 1922.

Η περιόδος αυτή ήτι μόνον έκπτωση πολύ επειδή υπήρχε το πρόβλημα της συντηρήσεως διάτο η οποία με μέσουν στρατού και μάλιστα ένα έστρατε, διάλλα και επειδή ή πλειοψηφία των έργωνταν χειραν κατελειπείας των άγρων εδώσκετο στα μέσαπο ή θύελλασκετο στην Πατρίδα. Το λόγος των Βακανακών Παλύμανων υπολογίζεται να είναι 400 έκ. δραχμές της έποκης εκείνης, ένω από διανοτικό κύρος για την συμμετοχή της Έλλάδος στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ηνήλθε σε 904 έκ. δραχμών το διάστημα 1916-1918. Κατά την περίοδο 1920-1923 πλομενές διπλάνες έφθασαν στο ίλιγγωδες ποσό των 4.306 έκ. δρ. Το 1921 το καθημερινό κόστος του πολέμου στην Μικρά Ασία δινήρχετο σε 8 έκ. δραχμών ήμερως στην Κιμρά. Κατά αυτό έπος μαρού καί παυω κόρτος διάτο η Ελλάς, με βαρύντα έξιετοι δημόσιο χρέος.

Εξ αλλού, δεπό το 1922 ή "Ελλάς, ποι είχε σπριέσει μάνη την Έκπτωση στην Μαργά "Ασία και χωρὶς την πετρεργήνη οικουμενική βιοθέματα στην "Συμμάχων" (για νά μην αναφερθούμε στην άπολυτη έγκατάλευτη ήπιό μέρους των σπάνιων σπρατωτικών τομέων και στην έν συνεχεία παρακάλων την έλληνικών σπρατωτικών ένγρεγκών σύρτης μεταβολής της έξτρεμικής πολυτιμότητας των), έδωλη ήδη άντιμη πετρετώπιτη το πρωτοφανές Προσφυγικό Σήτημα. Εάν κανένα δίλλο μεμονωμένο κράτος δεν έχει παρουσιάσει στην Νεάπολην "Ιστορία μετακίνησης πληθυσμού της πάρεισες του 1.5 έκατομμυρίου ψυχών μετά δεπό γενοκτονία και πολέμο και διπτετώπιτη της άποκαταστάσεως των προσφύγων με γλυσχα μόνον έννικηση ήπιο μέρους απόθεντων διεθνών οργανισμών και των ΗΠΑ.

Την σχετική είκονα παρέχει λαμπτερά τό βιβλίο το δ. Μαζαρόπου και έκθετε τα βήματα πρός την άποκατάσταση, παραλλήλως πρός την μεγάλη διεθνή ολκονομική κρίση που έξειδεται τό 1929. Εκπλευνται τα κυριεύτακά μέτρα πρός αντιμετώπιση τού το προφυγακισμής δικανονικών απαστάσεων και έκνωματων στον κοινωνικό λοτό της Κύρδας, δοκι και πρός αντιμετώπιση της διεθνής οικονομικής κρίσης.

κατικής κρίσεως
και παρουσιά-
ζονται τά έπι-
τεύματα της
ινακάμψεως.
Η δινακάψιμης
παραγόντας τόσο
στρίψη και αποτε-
λεσματική δύνα-
μη κατά το τε-

πραγμάτων τού
διάστημα από τον
18 Αυγούστου 1936
έχοντας τον Οκτώβριον 1940 οι πολεμικές δυνάμεις των
Ιταλίας και της Γερμανίας στην πόλη της Αθήνας.
Επίσημη παραδοση
της Ελληνο-Ιταλικού Δημόφρου, 1928

Τό διάβολο των χ. Μαζάνιου δέν ήξετάζει την περίοδο 1936 - 1940. Παρέχει όμως μερικές χρήσιμες παρατηρήσεις για την διάσκολη επέλευση του Καθεδρώτας της Αγύρουτος. Και τονίζει δει τη λέξη της δικτατορίας όπως κατατιμή κανήν πεποιθήσας μεταξύ των συνόλου σχετικών αποφάσεων.

τῶν Ἐλλήνων πολιτικῶν διε μεσον ὑπέκειτο ποτε εώς
μαρκάρων προβλημάτων τῆς Χώρας. Οι κρίσεις εἶναι
τεκνικές και στρατηγικές στήν πρωτογενή έρευνα
φρεγών, διπλωμάτη, θεοτόκη. Και ο συγχραφεύς ύπο-
ριψαμένος στὸν επίλογο του διτὶ ή φύσατο τὸν δημοκρα-
τικὸν θεόν ναὶ τὰ πάτερα τοῦ πόλεων κακοποιοῦντας

την αύρα της θεοφανείας του πάντων μετανοήσεων και επικαλύπτεται με έκπληξην από τό Κόμιστα των Φιλέλευθερών, τις ποικιλές μαστισμούς του καὶ τά διάτετα Κυνήγια της περιόδου μεταξύ του 1923 καὶ 1936, που ἔχαν πλεῖστη την ἐλαγχική κοινωνία στην ή ταξίς μόνον με απαρχικά μέτρα ήταν μετανοῶν ἀ ποκατασταθῆ. Η κατάσταση μέχι τότε ἔχει καταρρεῖ σε δραματικό Πρότυπο τοῦ 'Αντ. Στρατιωτικού Αυτοκινητούλου του 1932, με τις ὑπόγειαν των νοσοφαίαιν 'βενιζελικῶν' σφραγίων που ἔχεροιται σήν ἀνομίαν των με τό τόπο διαπάνων τοῦ σπρετοῦ γά πολέων. Τὴν καὶ κατοπτράση ἑπεδεινωσαν τὰ Κυνήγια του 1933 καὶ τοῦ 1935 (βλ. καὶ Γρηγ., Δαφνή, Ή Έλλάς μετεπένθυ δύο Πολέμων, 1923 - 1940, Αθήνα, 'Εικαρος, 1955). Γ' αὐτὸν δικιούσινειτος πρωθυπουργός, 'Ιωάννης Μεταξής μετεχόμετον τὸ καθιεπίστος ὡς απαρχικό καὶ ἀρχιστο τὴν πετώδη προσετοιμασία του Πολέμου τὴν ὑστατή σταγμῇ.